

Nicolas Fargues na pláži

Román o románu není v jednadvacátém století žádná novinka. Ale Nicolas Fargues přidává ještě jednou tolik. Pravdou ale je, že pomocí knih smyšlených. Román, který se rozhodne napsat John, však nepokračuje příliš dobře a dost možná nikdy nevznikne. Knihu slavného televizního reportéra Belvala píše černoš. Nastavení dvou zrcadel má své hranice. Úvahy, které Johna napadají po otevření Belvalova románu jsou na Farguese trochu těžkopádné. Zdařilejší je jeho způsob vytváření dialogů a zachycení scény. Ale ani desítka stránek těchto komentářů nepokazí radost ze čtení, neboť jak autor dokázal ve svých šesti předchozích knihách, umí psát svižně.

Čtenář ve čtvrtině pochopí autorův záměr, zasměje se ironickým pasážím, odhalí přízvuk postav, často bude souhlasně přikyvovat. Od prvních řádků jsme zasaženi filmem, který nám Fargues pouští. Jednoho dne bude točit filmy, tak je pro něho význam obrazu důležitý.

John se v jedné scéně účastní veřejného sběru odpadků, který organizuje místní radnice.

Ještě vyhovující